

Publicerad 2011-06-10 13:19 av Louise Sisaster

Allt du sagt

allt du sagt
allt du gjort
blev så jävla stort
när du tittar ut
på det du gjort förut
din utandningsluft
väcker minnen
är det bara jag kvar?
är det bara jag nu?

en skrynklig lapp i fickan
en gång var den ny och hel
en gång var den precis som jag
det är inget man märker av
men jag kramar den
helt desperat

en bild fångad
för att aldrig dö
ett skärande bevis
en knockout på tre
du kommer aldrig undan
du blir aldrig lycklig
kanske blir du som de
kanske blir du bättre
men det kommer ingen att se

du var min dröm
ett kollage i färg
och när jag blundar
har det inte gått en dag
aldrig något tvivel
i mitt alternativa slut
säger jag alltid ja

var dag som går
tar mig längre därifrån
ljuset mot asfalten mörknar
den första regndroppen faller

benen bär alltid framåt
hur hårt jag än kramar korten
tar mig varje tår
längre härifrån

på baksidan fanns en text
den hann du aldrig se
jag skrev den när
jag menade allt
vi svek aldrig våra ideal
men en dag när vi vaknade
höll hela världen med
när du hittar den
är det försent

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Louise Sisaster med Poeter.se id #37814 innehar upphovsrätten